

USTAWA

z dnia 23 stycznia 1937 r.

o zaopatrzeniu kandydatów na szeregowych Policji Państwowej.

Art. 1. (1) Kandydaci na szeregowych, odbywający służbę przygotowawczą w Policji Państwowej w charakterze pracowników kontraktowych na podstawie art. 138a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 5, poz. 27), w brzmieniu, ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 226), — nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na podstawie przepisów o ubezpieczeniach społecznych.

(2) Kandydaci, wymienieni w ust. (1), ich żony i dzieci mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego, odszkodowań i pomocy lekarskiej, przewidzianych w obowiązujących przepisach dla szeregowych Policji Państwowej na warunkach dla nich ustanowionych.

(3) Podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego i odszkodowań, przewidzianych w ust. (2), stanowi uposażenie służbowe, którego wysokość dla celów wymiaru określa się na 90 zł miesięcznie.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Opieki Społecznej.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 20 kwietnia 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i

Minister Spraw Wewnętrznych:

Stawoj Składkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski